

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 744. A quibus & qualiter hæreditas repudiari possit, & qualiter semel repudiata acquiri, & semel acquisita repudiari nequeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tem non acquirit, sed solum jus eam adeundi, seu succedendi defuncto, & solum potentia est hæres, ipsa aditione actu in jus, quod habuit defunctus acquirit, ipsumque repræsentat, atque ita omnium rerum hæreditariorum efficitur dominus, non aliter, ac defunctus fuit earum dominus. Arg. l. 37. ff. de acquir. l. 14. c. de jur. delib. & ibid. Sichard. n. 1. & seq. Gail. l. 2. obs. 129. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 13. num. 16. Lauterb. l. c. §. 31. Muller. l. c. th. 30. lit. β. idque absque eo, quod possessionem earum rerum actu & corpore acceperit. de quo paulo post.

2. Secundus, quod transeant in eum actu omnia jura realia, quæ defunctus habuit in re quacunque singulari. v. g. jus pignoris, servitutes, cit. l. 37. uti & omnes obligationes cum provenientius inde actionibus activæ & passivæ. l. 22. ff. cod. Sichard. in rubr. c. de jur. delib. Schrad. tr. de feud. p. 3. l. 3. num. 66. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 3. num. 4. Laym. l. 3. tr. §. c. 6. Muller. l. c. cum communi. etiamsi fuerint in personam; cum hæ omnes, si sint ex conventionis, in se & naturâ suâ considerata sint persecutoria rei, & transeunt in solidum contra hæredem, etiam dum agitur de dolo defuncti per l. 12. & 49. ff. de O. & A. l. 152. & 157. de R. 7. Muller. l. c. lit. δ. Bachov. in tr. de act. d. §. th. 4. & si sunt ex delicto simplices rei persecutoria, transeunt contra hæredes, quantum ex delicto ad illos pervenit. l. 26. & 27. de dolo. l. 13. §. 8. ff. ad leg. aquil. Muller. l. c. Jura tamen personalia, quæ ita adherent personis, ut cum persona extinguantur, ut usufructus, vi aditionis non transeunt ad hæredes. pr. Inst. de usufr. Idem est de ejusmodi privilegiis personalibus. l. 68. de R. 7. Uti etiam non transeunt in hæredem ea jura, in quibus repræsentatio illa, quæ est inter defunctum & hæredem, cessat, ut sunt obligationes ex delicto provenientes respectu ipsius rei, quæ, si in iudicium necdum adductæ tempore vitæ defuncti, adversus hæredes non competunt; sed morte delinquentis extinguuntur; cum delictum & actio inde descendens suum sequatur authorem. Muller. l. c.

3. Tertius effectus est, quod hæreditatem transmittat ad hæredes hæredis, sive quod hæres adita hæreditate, eam transmittere possit ad suos hæredes, quod non posset, nisi ipse prius adiiisset, excepto eo casu, in quo hæres suus nondum adiiisset hæreditatem juxta expressum textum. l. 1. §. in novissimo. ff. de acquir.

4. Quartus, quod semel adita hæreditate, hæres pænitere, & eam repudiare nequeat. l. 4. c. de repud. & abst. hered. §. 5. Inst. de hered. qual. Lauterb. §. 13. idque, ut Idem cum Bardil. etiamsi eam cum inventario adierit, nisi sit pupillus aut minor.

5. De cætero licet jus hæreditarium, quod complectitur omnia jura defuncti, vi aditionis ex sola legis potestate & autoritate ipso jure sine traditione ullove alio facto transeat in hæredem juxta dicta; nequaquam tamen ipsa rerum & jurium hæreditarium possessio in eum transit, nisi insuper mediante apprehensione acquiratur juxta expressum textum. l. 23. ff. de acquir. possess. Jason. ibidem. num. 31. Zafius. num. 17. Gail. l. 2. obs. 129. Mynf. cent. 3. obs. 38. Muller. l. c. th. 30. lit. n. Lauterb. §. 32. & quamvis apud hunc Gudelin. de jur. noviss. l. 2. c. 18. num. 15. & Zal. in ff. de acquir. vel omit. hered. num. 12. testentur, in Gallia & Belgio obtinere contrariam consuetudinem, nimirum, ut sine apprehensione ipso jure rerum hæreditarium possessio in hæredem transeat; uti & eandem in pluribus aliis

locis receptam & valde utilem esse. ut hæres non acquirenda, sed statim conservanda possessiois remediis uti possit, asserit Hahn, ad Wesenb. in ff. de acquir. num. 7. v. sed etiam, stando tamen authoritati DD. tenenda sententia opposita, quam tenent Bald. in L. si sorori. c. de jur. delib. Bart. in l. 10. §. 5. de acquir. possess. Covar. tom. 2. var. resol. l. 3. c. 5. Gail. cu. obs. 129. per totam. multis rationibus eam stabiliens, & in Imperio Romano receptam, & sic crebrius in Camera judicatum esse testans. item Cynus, Curtius, decius & plures alii, quos citat & sequitur Muller. l. c. certissimum esse dicens, jure communi in Germania & Curia Spirensi (Wezariensi) recepto, possessionem non ipso jure transire in hæredem nullo etiam facto in hoc discrimine inter suos & extraneos hæredes, ut aliis volunt Alciat. & Hotoman. ex ea etiam ratione, quæ utuntur cit. AA. quod ea tantum in hæredem transeant, quæ sunt juris juxta l. 23. ff. de acquir. vel amit. possess. ipsa autem possessio ejusque acquisitio non fit jus, sed factum juxta l. 1. §. 3. ff. cod. Atque ita jam idem non sunt: sum hæres: hæreditatem adii: & hæreditatem possideo, ut Gail. l. c. num. 8. opposita contra hanc sententiam, præsertim quod ad suos seu filios, quod neque hi sine apprehensione acquirant possessionem hæreditatis, diluta vide apud Muller. Potest de cætero hæres propria autoritate apprehendere possessionem, modo ea vacua sit. Carpz. l. F. p. 3. c. 9. def. 27. Lauterb. l. c. §. 32. si vero alius possideat, & quidem titulo pro hærede, vel pro possessore, potest hæres agere vel hæreditatis petitione, vel remedio possessorio; vel, si alius possideat titulo singulari, iudicio singulari agendum. Lauterb. l. c.

Quest. 743. Quid sit ommissio, repudiatio, abstinentia, hæreditatis?

1. Resp. primò: ommissio est quid quasi genericum respectu reliquorum, in quantum consistit in non acquisitione hæreditatis. estque duplex non secus ac aditio expressa vel tacita, pro ut fieri potest vel verbis vel factis; licet enim verbum *omissionis*, uti & *abstentionis*, non tam facti quam animi sit, implicans non factum illius, qui nihil agit, ita ut testificatione vel aditione Prætoris opus non sit. l. 1. c. §. l. 12. ff. si minor ab heredu. sed fiat sola mente; ad effectus tamen omittendi necessaria mentis declaratio, quæ fit vel verbis vel facto aliquo. ita ferè Muller. in ff. de acquir. th. 32.

2. Resp. secundò: abstentio etsi quid negativum, & repudiatio quid positivum sonet, re ipsa tamen idem sunt & significant, eosdemque effectus juris habent, ut cum communi Reiffent. b. t. num. 537. solumque in eo differunt, quod abstentio dicatur fieri ab hærede suo seu necessario; repudiatio ab extraneo juxta l. 2. c. de repud. & abst. hered. §. 2. & 6. Inst. de hered. qual. & diff. ac proinde repudiatio dicatur voluntas declarata ab hærede extraneo de hæreditate delata non agnoscenda seu amplectenda. ita ferè Lauterb. §. 35. & abstentio voluntas declarata, quæ suus hæres hæreditatem jure sinitatis acquisitam non vult retinere. l. 57. ff. de acquir. Lauterb. §. 39.

Quest. 744. A quibus & qualiter hæreditas repudiari possit, & qualiter semel repudiata acquiri, & semel acquisita repudiari nequeat?

Resp. ad primùm: hæreditatem repudiare possunt omnes, qui voluntate sua recte uti possunt, ut

ut Struv. in ff. de acquir. vel omit. vel ut Lauterb. §. 36. qui eam suo jure acquirere possunt, id est, quibus ea delata. l. 18. ff. eod. liquidem juxta dicta hereditas delata dicitur ei, qui mortuo illo, de cujus hereditate queritur, statim potest eam, si vult, adire & acquirere, vel repudiare. Sic itaque eam repudiare nequeunt, qui juris sibi competentis seu delationis scientiam non habent; cum nemo jus, quod sibi competere nescit, remisisse censetur. Arg. l. 12. de novat. l. 9. de transact. Gail. l. 2. obs. 4. n. 2. §. 77. num. 5. Muller. l. c. th. 35. lit. n. Item furiosi, nisi pro tempore lucidi intervalli. l. 9. c. qui testam. fac. poss. utpote pro quo omnia, quæ sana mentis homo agere, & quoslibet contractus celebrare possunt. l. 39. de jud. L. penult. de curat. furios. Item prodigus, utpote cujus, cum furioso comparatur per l. 1. §. 40. de R. j. consensus de amittendo & diminuendo ne quidem naturaliter est validus, ut Muller. in ff. acquir. th. 35. lit. d. cum Hahn. ad Wesenb. de pactis. num. 5. v. prodigi. Idem pupillus sine tutore. l. 5. c. de repud. hered. utpote qui licet pubertati proximus per naturam consensum aliquem habere possit, ob hujus tamen infirmitatem lege jus suum remittere prohibetur. pr. Inst. de auth. tutor. Item minor sine curatore, si quem habet. l. 28. ff. de pactis. §. l. 22. c. eod. Muller. l. c. lit. 2. qui tamen carens curatore repudiare potest hereditatem. Struv. ibid. quamvis per restitutionem in integrum retractare possit. Arg. l. 3. c. de rest. in integ. Covar. var. resol. c. 5. num. 3. Zoëf. ad ff. de minor. num. 33. Item filisfamilias in præjudicium patris, & contra; ut & servus in præjudicium domini Struv. & Muller. l. c. lit. 3. Lauterb. §. 36. cum per l. 133. de R. j. conditio patris & domini per liberos & servos melior fieri possit, non deterior. Item tutores & curatores foli. l. 28. ff. de pactis, quamvis id possint quandoque autoritate Magistratus l. 14. de prad. & al. reb. minor. idque maximè quò ad personas illustres, ut ait Muller. l. c. lit. d. cum Gail. l. 2. obs. 72. n. 8. per l. 12. §. 2. §. l. 13. de administ. tutor. Item procuratores simplices. Muller. l. c. lit. n. secus est de procuratore in rem suam, seu cui in proprium commodum commissa sunt aliena negotia. l. 33. §. fin. de procurat. Hahn. ad Wesenb. cit. eod. n. 3. quippe in quem translatum omne jus, ut ipse actionibus inde competentibus in suam utilitatem experiri possit. Arg. l. 55. de procurat. l. 17. §. fin. de jurejur. Idem est de procuratore instructo mandato speciali ad repudiandam hereditatem. cit. l. 17. §. l. 34. §. 1. eod. Muller. cit. l. 1. in fine.

2. Resp. ad secundum: sic etiam regulariter loquendo, qui semel adit hereditatem, eam deinde repudiare nequit, & aditionem rescindere seu revocare. §. 5. Inst. de hered. qual. l. 3. §. seq. c. de repud. hered. idque etiam si cum beneficio inventarii adierit. Arg. cit. §. 5. l. 5. c. de O. & A. Carpz. l. 3. resp. 73. num. 3. §. 13. Muller. l. c. th. 32. lit. a. quæ ratione, quia non censetur repudiata hereditas, quia adhuc nulla erat hereditas, dum quis ante mortem testatoris expressè dixit, se nolle adire hereditatem, potest post mortem testatoris eam liberè adire. l. 94. ff. de acquir. De cætero excipitur minor, qui postquam juvenili levitate ductus hereditatem adiit damnosam; hic enim per restitutionem in integrum juvatur. §. 5. Inst. de hered. qual. §. 5. de minor. quamvis autem majorem 25. annis contra aditâ hereditatem restitui non posse, censeant Christian. decif. Belgic. vol. 4. decif. 213. n. 142. §. seq. Fab. in cod. de jure delib. def. 7. Quidò Papa. g. 473. n. 4. & DD. communiter, cum imputare sibi debeat, quòd

hereditatem damnosam adierit, eundem tamen justo errore & ignorantia lapsum adeundo hereditatem primo aspectu lucrosam, quam etiam quilibet paternam familias talem judicasset & adivisset, postea tamen inventam plenam ære alieno & litibus tantentem restitutionem in integrum exaudiendum, quam æquitati & juri convenientissimum, Arg. cit. §. 5. §. l. 1. §. ult. ff. ex quib. caus. major. censeant Rebuff. ad const. reg. a. 1. gl. 1. n. 32. Bardil. de adit. hered. th. 58. Vinn. Oddus & c. & in genere posse heredem suum post abstentionem & recusationem factam paternam hereditatem adire, asserit Lauterb. th. 40. cum hac tamen distinctione ex L. fin. c. de rep. & abstent. hered. ut in casu, quo hereditas integra in suo statu, filius, non tantum durante minorennitate, sed etiam post eam per integrum septennium possit petere restitutionem; si majorennis, per triennium hereditatem adire, & recusationem suam revocare in casu verò alienatæ hereditatis minor possit petere restitutionem, non major. juxta l. 24. §. 2. ff. de minor.

3. Resp. ad tertium: repudiata semel hereditate, eadem postea adiri nequit. l. 4. c. de repud. hered. Struv. l. c. th. 34. cum ad renunciata non detur regressus. l. 14. de adit. edit. Carpz. p. 3. decif. 219. n. 11. Besold. conf. 49. n. 150. Berlich. p. 2. concl. 22. n. 59. Coler. de process. execut. p. 1. c. 6. n. 65. Sic itaque hæres hac contraria destinatione statim semel pro semper amittit jus acquirendi hereditatem; eaque vel substitutis, vel jure accrescendi cohæredibus, aut ab intestato venientibus defertur. §. 5. Inst. de bonor. possess. Lauterb. §. 38. Excipitur hic iterum minor, qui ex levitate hereditatem repudiavit, qui restituitur aliquando à pratore ut eandem adire liceat. l. 24. §. 2. de minor. Vinn. ad cit. §. 5. Inst. Oddus de rest. in integ. p. 2. q. 62. a. 2. Muller. cit. th. 32. lit. a. Potest tamen is, cui ex pluribus capitibus defertur hereditas, repudiata ex uno capite adire & suscipere ex alio. Sic si hæres institutus in testamento quâ talis repudiavit hereditatem, non prohibetur eam adire ut legitimus, seu ut sibi ex lege debitam. l. 17. 70. 77. ff. de acquir. Lauterb. Muller. LL. cit. Brunem. ad cit. l. 17. modò tamen repudiatio ex uno capite non fuerit ita comparata, ut præjudicet alteri. v. g. si hæres ut legitimus primo loco repudiaverit hereditatem, sciens se institutum esse, tunc enim utramque successionem tam testamentariam quàm legitimam repudiassè censendus est; quia hereditas certo ordine defertur, & legitima ante testamentariam repudiari nequit. AA. citati per cit. l. 17. nisi tamen, ut addit Lauterb. citans Brunem. ad l. 13. de jur. delib. ratio repudiationis generalis fuerit addita: quia v. g. hereditas, utpote multo ære alieno gravata, mihi non est utilis.

Quæst. 745. Renunciatio hereditatis quid & quotuplex sit?

1. Resp. ad primum: renunciatio hæc est cessio seu remissio juris, quòd quis habet aut habere potest ad hereditatem, tam etsi enim jus quærendum seu solum futurum non sit in bonis nostris, nec valeat de eo dispositio Arg. l. 2. c. de donat. spes tamen, quam ad jus futurum habemus, in pactam deduci potest. Arg. l. 3. de donat. l. 1. c. de pactis.

2. Resp. ad secundum: varia est renunciatio hereditatis, pro ut nimirum sit vel inter duos desuper patricentes; item pro ut sit de hereditate tertii; vel in genere renunciando omni hereditati, undecunque ea haberi potest; vel in specie hereditati alicujus certæ personæ. item prout renunciatur vel hereditati nondum